

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Absentia coniugu[m] ad quid prosit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

coniunctionis voluptatem, quod re ipsa aliquanda fieri est necesse: & consuetudo diuturna disunctionem intolerabilem facit. Si verò antequam vir coniunctiones gustaret, orbatu est coniuge, maiore in luctu erit, & tanquam ex contrarijs causis, parem vtriq; molestiam trahunt. Quid verò commemoranda sunt, qua inter coniugij tempus molesta acciderunt? Diuturna peregrinationes, coniuncta inter eos sollicitudines, morbi, mortes. Hac è matrimonio fausto infautum faciunt, neque contra ea facile adpromissorem, vadem prædemæ inuenies.

Sunt hæc; sed vel ab hominum culpa, vel à Mundi natura veniunt, vt ostendant, nullis in hac vita delitijs esse perpetuitatem. 1. Qui absunt à coniugibus, vagandi amore, coniuges non diligunt. Itaque culpa sua absunt. Quod si sciat coniugum alter, qui domi manet, gaudere debet, si absit, à quo, aut à qua non diligitur, aut etiam odio habetur. Cùm utique melius sit, procul esse ab inimicis. Quòd si nonnullos amantes negotia vel propria diuellunt, vel dominorum; ciet id quidem nonnunquam gemitus, nonnunquam & lachrymas, sed amorem firmat, desiderio absentium crescente; & gaudium multiplicat, tam diu omnibus votis suspirijsque desiderato domum redeunte. Quod vtrumq; in Penelopa atq; Vlysse suo Homerus demonstrauit. 2. Si non solum negotia quotidiana, verum etiam longiora itinera, bella, hostes ipsi coniugem abducant, vt in memorato Vlysse contigit, tanto maius absentis desiderium excitatur; tanto fides domi castè viuentis illustrior redditur. Quanquam & qui foris, in bello, diutiùs rem strenuè gerit, clarior euadit. Plus enim Respublica debet amari, quàm vxor; & maior est gloria, in bello versari inter tela; quàm domi sedere ad colum, & telas tractare. Quod si & hostes maritum, aut maritam abducant, communis est casus, neque matrimonio proprius. Potest enim & pater à filio, & filius à patre, & quiuis amicus ab amico abduci, hoste prædominante. Non esset humanus status coniugium, si homines ab humanis casibus liberaret. Et si vel maximè coniunx sit bello captus, aut abrepta filia, est spes & modus restitutionis impetrandæ, quemadmodum Chryse Chryseis est restituta. Neque supra

muliebrem patientiam debet esse, si vir eius sit ab hoste captus; sola enim cruciatur absentia, cum maritus & absentiam, & captiuitatem, & mille alia incommoda debeat sustinere. Multoque indignius est, si vir impatienter ferat, uxorem sibi ab hoste esse abreptam. Briseida Agamemnon Achilli abripuerat; quam rem grauius ferens Achilles, noluit amplius pugnare; neque antè vnquam potuit, vel donis, vel precibus, vel minis induci vt pugnaret, quàm Patroclum charissimū socium, in armis suis audiuit ab Hectore interfectum. Hic solūm fortis non fuit Achilles, vt de illo Martio heroë scriberetur:

Ille etiam abrepta desertus coniunge Achilles

Cessare in rebus pertulit arma sua.

Fortis est vel vir, vel femina, si absente coniuge, suam Deo & mundo, probat castitatem. Sicut enim mulier preparata ad capiendas animas; garrula & vaga, quietis impatiens, nec valens in domo consistere pedibus suis, nunc foris, nunc in plateis, nunc iuxta angulos insidians: illud pro argumento admiscet: Non est enim vir in domo sua, abijt via longissima: ita vicissim est

Felix Admeri coniunx, & lectus Vlysis,

Et quacunq; viri femina limen amat.

Testudo semper domi est, ita & mulier pudica; etiam viro absente, & diu absente, & longinquos ad Indos absente.

Penelope poterat bis denos salua per annos

Vivere tam multis famina digna prociis.

Visura & quamuis nunquam speraret Vlysem,

Illum expectando facta remansit anus.

Et vel idcirco itinera incidunt, diuiduntque coniugatos. Quæ intelligenda sunt de ijs, qui mancipia non sunt. Nam vt paulo infra dicam, si quis liber per errorem seruam in matrimonium accipiat, impedimentum est vtique dirimens; quia redundat in errorem circa substantiam obligationis corporum, quorum vterque coniunx vult æqualem potestatem, cum indiuidua vitæ societate accipere. Atqui serua libero, vel liberæ seruus tradere æqualem non potest, eò ipso, quia à Domino suo diu noctuque, non obstante Matrimonij vinculo, occupari, & in remotissimas quoque terras potest ablegari.

Homer. I.
liad. 1. Horat.
2. Carm. ode.
4.

Prou. 7. 10.

Propert. l. 2.
eleg. 6.

Idem. l. 2. e.
leg. 9.